

వాళ్లని వెదుక్కుంటూ ధర్మరాజు వచ్చాడు. నలుగురూ అలా శవాల్లా పడి వుండడం చూసి దుఃఖిస్తుంటే హఠాత్తుగా హుస్సేన్ సాగర్ లోంచి లేచి వచ్చి ఓ యక్షుడు ప్రత్యక్షమైనాడు.

“ఇది నీ పనేనా?” అని ప్రశ్నించాడు ధర్మరాజు.

“అవును. నా అనుజ్ఞ లేనిదే ఈ హ్రాదము నందలి జలములు ఎవ్వరును త్రాగరాదు” అన్నాడు యక్షుడు.

“ఏం? ఎందుకనట?” అడిగాడు ధర్మరాజు.

“నా నీటిని సీసాల్లో పట్టి ‘మిన రల్ వాటర్’ అను పేర నా అనుచరులు అమ్మోదరు. ఇట్లు అందరూ ఉచితముగా త్రాగినచో వారి వ్యాపారమునకు నష్టము వచ్చును” అన్నాడు యక్షుడు.

“నీకు నష్టం వస్తుందని మను షుల్ని చంపేసెయ్యడమేనా?” అన్నాడు ధర్మరాజు కోపంగా.

“శాంతింపుము ధర్మరాజు! నీవు నా ప్రశ్నలకు సరియగు ఉత్తరము లిచ్చినచో వారిని మరల బ్రతికింతును. చింతిం పకుము” అన్నాడు యక్షుడు.

“మళ్ళీ యిదో ఫిటింగా? సరే కానీ, అడుక్కో” అన్నాడు ధర్మరాజు.

“ఏమంటివి?” అన్నాడు యక్షుడు కళ్ళెర్రజేసి

“కోప్పడకు యక్షా!”

“యక్షా ఏవిటి రిక్షా లాగా?”

“రిక్షా అంటే అంత చులకనా? అవునులే, నీది దేవతల బ్యాంకుకి సెక్యూరిటీ గూర్ఖాజాతి గదా? నీ బూర్జువా బుద్ధులెక్కడికి పోతాయ్, సరే, నీ ప్రశ్న లేవో మొదలుపెట్టు యక్ష రాజేంద్రా” అన్నాడు ధర్మరాజు వెటకారంగా.

“సరే, జాగ్రత్తగా విని సమాధానాలు చెప్పు. కళ్లు

తెరుచుకుని గూడా నిద్రపోవునది ఏది? అని అడిగాడు యక్షుడు.

“ప్రభుత్వం” అని సమాధాన మిచ్చాడు ధర్మరాజు.

“నోరు తెరవనిదే ఊపిరాడనిది?”

“ప్రతిపక్షం”

“మనిషి మరణించిన వెనుక ఈ ప్రపంచమున మిగులునది ఏది?”

“సానుభూతి వోటు”

“ఆకాశం కంట పెద్దది?”

“అధిష్ఠానం”

“భూమి కన్నా విశాలమైనది?”

“రియల్ ఎస్టేట్”

“వేగం వలన బ్రతికేది ఏది?”

“తెలుగు సినిమా సంగీతం”

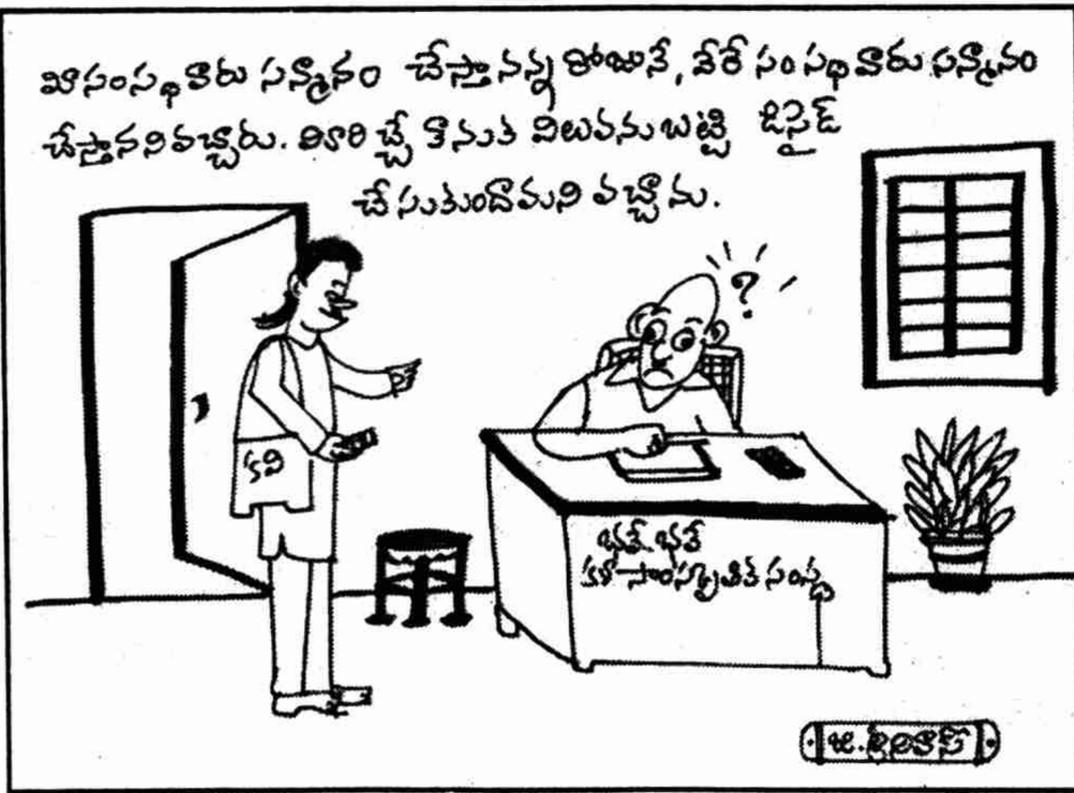
“పుట్టి గూడా ప్రాణం లేనిది?” అడి గాడు యక్షుడు

“ఎమర్జెన్సీలో అసెంబ్లీ” అన్నాడు ధర్మరాజు.

యక్షుడిదగ్గర తాళపత్రగ్రంథాల్లో కొన్ని ప్రశ్నలు వాటి జవాబులూ వున్నాయ్. కానీ ధర్మరాజు చెప్పే సమాధానాలు ఏవీ వాటితో సరిపోవడం లేదు.

యక్షుడికి ఒక ఆలోచన వచ్చింది. కాసేపు ఈ ప్రశ్నలు ఆపి తను బృహ స్పతుల వారివద్ద అభ్యసించిన విజ్ఞానం నుండి కొన్ని ప్రశ్నలు వేస్తే ఎలా వుంటుంది?!

‘వ్రయత్నిద్దాం’ అనుకున్నాడు యక్షుడు.

“ధర్మరాజు ! ఆశ్రయము లేక శోభిం పనిది ఏది?” అని ప్రారంభించాడు యక్షుడు.

“హాంగ్ అసెంబ్లీలో మెజారిటీ పార్టీ” అన్నాడు ధర్మరాజు.

“బొందితో కైలాసము అనగా నేమి?”

“సంకీర్ణంలో ఏకాభిప్రాయం”

“సత్యము వంటి మిథ్యలు రెండు పేర్కొనుము”

“ప్రజలే ప్రభువులు; చట్టం తన పని తాను చేసుకుపోతుంది” అన్నాడు ధర్మరాజు.

“ఎవడు నమ్మరాని వాడు?”

“సెల్ ఫోన్ మాత్రమే వుండి, ల్యాండ్ లైన్ లేని వాడు”

“నిర్భయముగా తన భావమును ప్రకటించు వానిని ఏమందురు?”

“ఇండిపెండెంట్ ఎమ్మెల్యే! అతనికి ‘విప్’ వుండదు.

“మానవుని జయాప జయములకు కర్త ఎవరు?”

“మనిషి పుర్రె”

“శైవ వైష్ణవములకు సమన్య యము కుదుర్చుటెట్లు?”

“రెండో ఎస్సార్స్ ద్వారా”

“తల్లులకు తమ బిడ్డలపై ఎంతవరకు నియంత్రణ వుండవలెను?” అన్నాడు యక్షుడు.

“మొదటిస్నానంపై మాత్రం కంట్రోలు వుండాలి” అన్నాడు ధర్మరాజు.

యక్షుడికి మతిపోయింది. ఈ ప్రశ్నలకి కూడా ధర్మరాజు తనకి యిచ్చిన

సమాధానాలకి బృహస్పతుల వారి వద్ద తను నేర్చుకున్న దానికి ఎక్కడా పొంతన కుదరడం లేదు. పోనీ, ఏదో డబాయిద్దాం అంటే, ఈ ధర్మ రాజు చాలా పలుకుబడి గల వ్యక్తి. అతనికి కృష్ణమూర్తి అండ వుంది.

అందుకని ఈసారి యక్షుడు మరో కొత్త ఉపాయం ఆలోచించాడు. తను ముందుగా భూలోకవిషయాలు, ముఖ్యంగా ఆంధ్రదేశ విషయాలు అన్నీ

దివ్యదృష్టితో గ్రహిస్తాడు. తరువాత 'వాని నన్నియు సంగ్రహించి, పుచ్చించి వీనిని నిర్జింప వచ్చును' అనుకున్నాడు.

అనుకున్నదే తడవుగా దివ్యదృష్టి సారించాడు. ఆంధ్రదేశంలో రాజకీయాలు, క్రికెట్టు, సినిమా, టీవీ వగైరా లన్నీ కళ్ళముందు కట్టాయి.

విజయగర్వముతో ధర్మరాజు వైపు తిరిగి,

“ధర్మజా ! నీ సమాధానము లన్నియు తలతిక్కగా నున్నవి అయినను నీకు మరియొక అవకాశమిచ్చెదను” అన్నాడు.

“సరే, అడుగు” అన్నాడు ధర్మరాజు.

“ధర్మజా! మీ పాలకులు ఏ పక్షము వారైనను పేదలకు ఇండ్లు, భూములు యిచ్చి మేలు చేయుచున్నారు గదా! మరి ఎన్నికలవేళ డబ్బును, మద్య మును పంచవలసిన ఆవశ్యకత ఎందు లకు వచ్చినది?” అని అడిగాడు యక్షుడు.

ధర్మరాజు నవ్వాడు.

“మంచిప్రశ్న. సమాధానం విను. ఇండ్లు, భూములూ యిచ్చేది వాళ్ల ఓట్లు వాళ్లు వేయడానికి. డబ్బు, మద్యం యితర్ల వోట్లు వాళ్లు వేయడానికి” వివరించాడు ధర్మరాజు.

“ఇతరుల ఓటులు వారెట్లు వేయ గలరు?” సంశయం వెలిబుచ్చాడు యక్షుడు.

“అది నీకు అర్థం కాదులే! అయినా అను బంధ ప్రశ్నలు అడ కూడదు. నో సప్లి మెంటరీస్ ప్లీజ్” అన్నాడు ధర్మ రాజు.

“నేనును ‘ప్లీజ్’. ఇది యొక్క టీయు చెప్పవా?” అన్నాడు యక్షుడు

“సరే, అయితే విను ! ఇతరుల వోట్లంటే మేధావుల వోట్లు. వారు రాత్రంతా కూర్చుని, ప్రజాస్వామ్యం ఎలా అపహాస్యం పాలౌతుందో వ్యాసాలు రాసి, వోటు వేయవలసిన వేళల్లో అలసి నిద్ర పోతుంటారు. వాళ్ల వోట్లు మురిగి పోకుండా బీదప్రజల్లో వేయించి, ప్రజా స్వామ్యాన్ని నిలబెడతారు మా నాయకులు” అన్నాడు ధర్మరాజు.

“ఏమియో గందరగోళముగా నున్నది. పోనిమ్ము. మరియొక ప్రశ్న. ప్రజా ప్రభుత్వ మనగా ప్రజలచే ఎన్నుకో బడవలెనట గదా!

మరి అట్లు గాక వారి వారి సంతానమునే వారి వారసులుగా ప్రకటించి, వారే ఎన్నికగులాగున ప్రవర్తించుట ధర్మవిరుద్ధము కాదా?”

“ఎంత మాత్రం కాదు. ‘ప్రజా’ అంటే సంతానం అని గూడా అర్థం వుంది. కాబట్టి ప్రజాస్వామ్యం అంటే తమ సంతానానికి పదవులు కట్టబెట్టడమే! ఈ డబుల్ మీనింగ్ టెక్నిక్ మీ దేవతలు కనిపెట్టినదే !”

“ఏమీ మాకే ఎసరు పెట్టు చుంటివా? కానిమ్ము. తరువాత చూసి కొందును. మరి యొక ప్రశ్న. లోకము నిన్ను సర్వజ్ఞుడనును. రేపు శాసనసభలో ఏ విషయముపై చర్చ జరుగునో తెలుపగలవా?” అని అడిగాడు యక్షుడు.

“సభా సమయాన్ని ఎవరు వృధా చేశారన్న విషయం మీద రేపు తీవ్రంగా చర్చ జరుగుతుంది” అన్నాడు ధర్మరాజు.

“ఏమీ వృధా గురించి చర్చించుట మరింత వృధా కాదా?”

“అదిగో, మళ్లీ సప్లిమెంటరీ...”

“వలదులెమ్ము! తదుపరి ప్రశ్న...”

“యక్ష రాజేంద్రా! నీకు మా పాలిటిక్స్ గొడవ లెందుకు? ఏవో నీ రొటీన్ ప్రశ్నలు నువ్వడక్క” అని అడ్డు తగిలాడు ధర్మరాజు.

“అవ్వా! ఆశ! అట్లడిగినచో వాని కేవియో తింగర జవాబులిచ్చితప్పించు కొనవలెననియా? కుదరదు”.

“సరే, నీకు తోచినదే అడుక్కో!”

“అదిగో, మరల తిరస్కారం”

“సారీ, సారీ...”

“సరి సరి! ఈ సారికి నీ సారీ సరుకు చేయచుంటిమి. మరల నిటులాడిన సహింపను.”

“అలాగే అడుగు.”

మీ దూరదర్శన యంత్ర కార్యక్రమాల్లో మీరేల వినోదకార్యక్రమాలు ప్రసారం చేయడం? ఎల్లప్పుడు ఆస్తికై కుట్రలు, కుటుంబ హత్యలు, జైల్లో మహిళలు, ఏబది ఏండ్ల నాటి అత్తా కోడండ్ర తగువులు.... దక్క” అని అడిగాడు యక్షుడు.

“అన్యాయంగా నిందలేయకు. అసెంబ్లీ సమావేశాల ప్రత్యక్ష ప్రసారం పేరిట మేం వినోదకార్యక్రమాలు ప్రసారం చేస్తూనే వున్నాం. అని జవాబిచ్చాడు ధర్మరాజు.

“నిరుద్యోగులకు ఏ విధముగా ఆశ్రయము కల్పించుచున్నారు?”

“మా నగరశివార్లలో పెద్ద అరుగు లంత ‘ఫుట్ పాత్’లు నిర్మిస్తున్నాం. అవన్నీ నిరుద్యోగులకి ఆశ్రయం యివ్వడానికే” బదులిచ్చాడు ధర్మరాజు.

“ఫుట్ పాత్ లనగానేమి? పాద చారులు నడుచు మార్గములా?”

“ఆర్నీ అమాయకత్వం సంతకెళ్లా! ఫుట్ పాత్ లంటే నీ భాషలో ‘యధేచ్ఛా విపణి వేదిక’లు ! వాటిమీద మనుషులు నడిచేందుకు ఖాళీ వుండదు.” వివరిం చాడు ధర్మరాజు.

శ్రీ త్యాగరాయ గానసభ హైదరాబాద్ లో సమైక్య భారతి ఆధ్వర్యంలో జరిగిన సభలో డా॥ తిరుమల శ్రీనివాసాచార్య రచించిన “దాశరథి” గ్రంథాన్ని ఆవిష్కరిస్తున్న డా॥సి. నారాయణరెడ్డి. చిత్రంలో పల్లెటి లక్ష్మీకులశేఖర్, కృతి స్వీకర్త కె.వి.రమణచార్య, గ్రంథకర్త శ్రీనివాసాచార్య, డా॥ రాళ్లబండి కవితా ప్రసాద్, డా॥ ఎల్లూరి శివారెడ్డి ఉన్నారు.

